

PROFIL DE PROFESOR : dr. ing. Radu ICHIM – 100 de ani de la naștere

I. Barbu, R.L. Cenușă

Barbu I., Ceușă R., 2021. Professor's profile: Celebrating 100 years since the birth of dr. Radu Ichim Bucov. For. 21(1): 1-7.

Abstract. This year, on February 21, Romanian forestry celebrated a century since the birth of Professor Radu Ichim, the founder of the Norway spruce Research Station of Cîmpulung Moldovenesc. Being a paramount frontrunner of scientific research, Mr. Radu Ichim has shaped, by the power of his personal example, a worthwhile ethical and professional standard, which has challenged all of us. The authors of this editorial summarized the referential books published by Dr. Radu Ichim as well as his long and exceptional professional career.

Exceptional either by scope or high quality results, his long career was tied to Bucovina's forests, wherein he settled. He graduated the prestigious high-school Eudoxiu Hurmuzachi of Rădăuți, and the Forestry Faculty of București, in 1944. In addition to the numerous research reports, articles and books, the most prevailing outcome of his prestigious career is the journal Bucovina Forestieră.

Keywords: Radu Ichim, professor, Bucovina, researcher, forests.

Author. Ion Barbu (ionbarbu51@gmail.com) - National Institute for Research and Development in Forestry "Marin Drăcea", Cîmpulung Moldovenesc Station, Calea Bucovinei 73 bis, 725100 Cîmpulung Moldovenesc, Radu Leontie Cenușă - „Ștefan cel Mare” University of Suceava, Faculty of Forestry, 13 Universității, 720229 Suceava, Romania.

Manuscript received May 10, 2021; revised May 20, 2021; accepted May 20, 2021; online first May 21, 2021.

S-a împlinit, în luna februarie a anului 2021 un veac de la nașterea Profesorului Radu ICHIM – fondatorul Stațiunii Experimentale de Cultura Molidului din Cîmpulungul Bucovinei. Totodată s-au scurs 24 de ani (28 martie 1997) de când pașii săi încetiniți de greutatea vârstei și glasul lui inconfundabil, dornic să rostească prea multe cuvinte dintr-o dată, au încetat să mai anime culoarele Stațiunii și mai ales biroul său inimitabil, în care ne întâlneam adesea. Atunci s-a retras cu discreția-i caracteristică, creatorul de școală, profesorul și cercetătorul, promotorul unei abordări complexe, pe baze

științifice a gospodăririi pădurilor Bucovinei, puternic antropizate în ultimul secol.

Curgerea timpului constituie o bună ocazie de a-i rememora în chip de omagiu personalitatea sa complexă.

Prinși noi, înșine în vâltoarea unor schimbări radicale am drămuțit parcă, fără să vrem, momentul recunoștinței.

Există însă și o fecundă ipostază a scurgerii pe nesimțite a acestor intervale de timp, fie pentru aniversări, fie pentru omagieri. Deși amenințarea uitării plutește peste orice înfăptuire umană, în cazul de față, trecerea timpului

a avut un efect contrar: a distilat până la detaliu raporturile dintre om și operă, lăsându-i celei din urmă prilejul de a se susține și impune singură dincolo de subiectivismul inerent al coabitării cu creatorul ei. Faptul că astăzi majoritatea opiniilor sale sunt mai actuale ca oricând dovedește cu prisosință că examenul posterității a fost trecut. Că magistrul și-a câștigat un loc al său, unic și de necontestat în galeria silviculturilor români.

Au trecut anii peste amintirea acestui pasionat cercetător al pădurilor Bucovinei. Pentru mulți dintre tinerii și mai puțin tinerii ingineri silvici, personalitatea Dr. ing. Radu ICHIM este puțin cunoscută. Rămân însă pentru totdeauna operele sale de sinteză referitoare la **Istoria pădurilor și silviculturii din Bucovina** (1988), **Gospodărirea rațională pe baze ecologice a pădurilor de molid** (1990), **Putregaiul roșu la molid. Măsuri de prevenire și combatere** (1993), **Gospodărirea pe baze ecologice a vânatului în pădurile din zona montană** (1994).

Născut la 21 februarie 1921 în comuna Horodnicul de Sus Jud. Rădăuți (în prezent Suceava), într-o familie de intelectuali bucovineni a urmat primele 4 clase primare în comuna natală și liceul teoretic „Eudoxiu Hurmuzachi” din Rădăuți pe care l-a terminat în primăvara anului 1939. În toamna anului 1939 a intrat prin concurs la Facultatea de Silvicultură de pe lângă Politehnica București pe care a absolvit-o în 1944. Aici s-a bucurat de învățătura unei pleiade de dascăli remarcabili, precum iluștrii profesori Marin Drăcea, V.N. Stinghe, D.A. Sburlan, Gr. Eliescu, C.D. Chiriță ș.a. care la rândul lor au fost și sunt figurile luminoase ale științei silvice românești.

La data de 12 iunie 1945, după eliberarea din armată, a fost angajat ca inginer atașat la Administrația pădurilor Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina al cărei bursier a fost în timpul facultății. În anul 1968 a susținut teza de doctorat „*Cercetări asupra preciziei metodelor de cubaj în raport cu variabilitatea formei arborilor în arboretele de molid*” referenți științifici fiind: prof. dr. Rucăreanu

Nicolae, prof. dr. Popescu I. Zeletin, dr. ing. Toma Gavril și dr. ing. Giurgiu Victor.

După pensionare, în 1986, a continuat neîntrerupt activitatea redactând și publicând diferite lucrări de istoriografie forestieră și de gospodărire a pădurilor de molid din zona montană sub formă de analize și sinteze abordate încă în anii anteriori.

Tot în această perioadă a reeditat revista „Bucovina forestieră” al cărei redactor responsabil a fost, publicație tehnico-științifică a forestierilor din Bucovina cu apariție bianuală și al cărei prim număr a apărut în anul 1993, reluându-se activitatea acesteia după o întrerupere de 50 ani.

Personalitate complexă, Dr. ing. Radu Ichim și-a desfășurat activitatea practic în toate domeniile de bază ale silviculturii românești. El a parcurs toate etapele formării profesionistului de mare valoare: proiectare, producție-administrație, învățământ superior, cercetare științifică. Aceasta a constituit premisa faptului că întotdeauna a reușit să fie în miezul problemelor ce au marcat silvicultura zonelor montane. În perioada 1946 – 1948 în calitate de inginer în centrala Fondului Bisericesc, la serviciul de amenajare a pădurilor, a amenajat pădurile din ocoalele silvice Mănăstirea Humorului, Frasin, Pojorâta, Solca și Iacobeni cu o suprafață de circa 42000 hectare. Această activitate avea să-și arate roadele imediate în elaboratele de amenajament, dar mai ales pe termen lung prin crearea unei imagini corecte și reale asupra stării și gospodăririi pădurilor acestei regiuni. Între anii 1958 – 1966 (după experiența învățământului superior), în calitate sa de șef al Ocolului silvic Iacobeni a împădurit 2333 hectare, plantații integrale și completări. A produs peste 15 milioane de puiți în 11 pepiniere, a coordonat prelucrarea a circa 4000 de hectolitre de conuri în uscătoria ocolului silvic. A organizat marcarea și punerea în valoare a peste 700 mii metri cubi de lemn (59 mii din rărituri, 432 mii produse accidentale, îndeosebi rupturi și doborâturi de vânt și zăpadă). În această perioadă și-a constituit o echipă de colaboratori, un corp bine instruit, profesionalizat, cu

o deosebită conștiință profesională care l-au prețuit și stimat pentru tot timpul vieții. Ca realizări tranzitorii de la producție la cercetare, se menționează coordonarea proiectării și construcției sediului Stațiunii experimentale de cultura molidului de la Câmpulung Moldovenesc, a celor două blocuri pentru locuințele cercetătorilor, montarea utilajelor complexe din import de la uscătoria de conuri Sadova.

Cercetarea științifică este domeniul în care Dr.ing. Radu Ichim a reușit cele mai remarcabile realizări, fără de care silvicultura românească ar fi cu siguranță mai săracă.

Desigur, că cea mai mare realizare a sa o constituie înființarea Stațiunii experimentale de cultura molidului de la Câmpulung Moldovenesc al cărei fondator principal și organizator a fost. Punerea în funcțiune a sediului Stațiunii în anul 1970 a dus aici la constituirea unui adevărat centru de cercetare în probleme de gospodărirea pădurilor de molid nu numai din această zonă ci și pentru toată țara. Stațiunea a devenit un adevărat Institut de cercetări științifice de nivel european, formarea și pregătirea cadrelor de cercetare de aici, crearea de relații științifice, schimbul de publicații, vizite reciproce de documentare etc. contribuind la acest statut. Spre exemplificare, cu ocazia unei vizite în Bucovina în 1984 Dr.ing. Willy Kramer, șeful grupului IUFRO pentru silvicultura bradului arăta: „*Stațiunea de cercetări silvice din Câmpulung Moldovenesc cu cercetătorii săi, este cel mai important for care face investigații științifice în pădurile din Bucovina*”.

Desigur, începuturile nu au fost ușoare, în anii 1968-1972 resimțindu-se acut lipsa de locuințe pentru cercetători, problemă rezolvată după construirea celor două blocuri de locuințe. Cine vizitează în prezent stațiunea nu-și poate da seama că în urmă cu o jumătate de veac (53 de ani) pe acest teren era un ogor de cartofi. Treptat stațiunea s-a dezvoltat și a luat un mare avânt astfel că de la un singur cercetă-

tor care exista în 1967, prin 1979 s-a ajuns ca aici să lucreze 14 cadre tinere de cercetare.

Un alt impediment de început a fost și lipsa publicațiilor de specialitate ca și a informațiilor din alte țări. Schimbul de publicații era ca și inexistent, iar activitatea cunoscută numai într-un cerc restrâns de specialiști. În câțiva ani echipa Dr.ing. Radu Ichim a reușit să se facă cunoscută prin lucrările publicate, prin crearea legăturilor cu oameni de știință de mare prestigiu din țările europene cele mai avansate și cu tradiție în silvicultură.

Prestigiul acestei unități a crescut, devenind cunoscută nu numai în țară ci și peste hotare. Ca dovadă este faptul că la marele simpozion al molidului de la Augsburg, Germania din 1981 la care a participat ca invitat s-a evidențiat faptul că la Câmpulung Moldovenesc există singurul Institut de cercetare pentru molid din Europa, ca dovadă a importanței care se arată acestui arbore în România. Cu această ocazie la Universitatea din Freiburg respectiv Institutul de silvicultură șeful stațiunii de la Câmpulung a prezentat în fața studenților și corpului profesoral o conferință despre cultura molidului în Carpați care a trezit un viu interes, dovadă fiind numeroase întrebări care i s-au pus.

Formarea și pregătirea cadrelor de cercetare a fost o problemă care de la început a stat în atenția sa. Pentru a nu deveni simpli culegători de date, cum era obiceiul până atunci, era ne-

cesar ca în responsabilitatea stațiunii să treacă o serie de teme specifice pădurilor de molid. Pentru aceasta, a inițiat și condus un program special, ce viza problemele silviculturii molidului. Și-a dat seama că, pentru pregătirea cadrelor, doctoratul este cea mai bună modalitate. Astfel între anii 1968-1992 s-au elaborat și susținut de cercetătorii de aici un număr de șapte teze de doctorat, ceea ce, pentru perioada respectivă, pentru o unitate exterioară a ICAS constituie o mare realizare. Ca regulă generală în buna pregătire a cadrelor, un accent s-a pus pe cunoașterea limbilor străine de mare circulație, în special a celei germane. Importanță deosebită s-a acordat și utilizării calculului statistic, de mare necesitate în interpretarea datelor de cercetare. A căutat să imprime în mintea tuturor cercetătorilor ideea că fără aceste două probleme nu se poate face cercetare.

Pentru a facilita elaborarea tezelor de doctorat a căutat să coreleze pe cât posibil subiectul acestora cu unele teme de cercetare care se introduceau în planul tematic al stațiunii. Prin munca și străduința depusă la Câmpulung Moldovenesc Dr. ing. Radu Ichim a reușit ca într-o perioadă de 20 de ani să pună bazele unei adevărate școli de silvicultură românească cu specific bucovinean. Profesorul Dr.ing. Constantin D. Chiriță remarca : „... *consemnez cu prețuire aleasă și multă admirație că Stațiunea de cultura molidului și-a îndeplinit și îndeplinește în continuare, cu competență și devotament rar întâlnit, misiunea ei înaltă de for luminos al științei în rezolvarea complexului impresionant de probleme grele privind existența, gospodărirea, reconstrucția ecosistemică a pădurilor Bucovinei, în mare parte ale României*”.

Lista lucrărilor publicate, reflectă foarte bine paleta largă a realizărilor, preocupărilor și cercetărilor științifice pe care le-a abordat și efectuat în cei 50 de ani de activitate 1945-1995 în slujba pădurilor din Bucovina. Această activitate a fost determinată la început de Cursul de Dendrometrie pe care-l preda la Facultatea de Silvicultură din Câmpulung Moldovenesc și, mai apoi, de la Brașov. Problema precizi-

ei metodelor de cubaj și aceea a inventarierii prin sondaj a stat mereu în atenția sa, până la susținerea tezei de doctorat în 1968, respectiv la venirea la conducerea Stațiunii experimentale de cultura molidului. A efectuat primele cercetări din țara noastră asupra inventarierilor parțiale cu suprafețe de probă circulare îndeosebi și asupra preciziei metodelor de cubaj și a structurii arboretelor pe bază de măsurători executate în suprafețe de probă tăiate ras. Ideea aceasta, a preciziei metodei de cubaj pe bază de măsurători efectuate în suprafețe de probă tăiate ras l-a obsedat încă de pe băncile facultății, de la orele de curs ale ilustrului sau profesor V.N. Stinghe. Odată cu începerea activității la Stațiunea experimentală de cultura molidului, și-a reorientat cu totul activitatea de cercetare, spre latura ecologică a ecosistemelor de molid, cercetările pe care le-a efectuat vizând în principal gospodărirea pădurilor de molid din această zonă. De un mare folos i-a fost în această privință practica și experiența din producție, pe care a dobândit-o în intervalul de timp în care a condus Ocolul silvic Iacobeni (1957-1966) situat într-o zonă reprezentativă pentru pădurile de molid.

De la început, și-a dat seama că problema centrală a acestor ecosisteme este de natură ecologică și privește în principal stabilitatea lor, respectiv sporirea rezistenței lor la perturbări de tot felul. Ca urmare, întreaga activitate pe care a desfășurat-o în cercetarea științifică a fost axată îndeosebi pe problema stabilității ecosistemelor forestiere de molid din zona montană. Investigațiile efectuate au pus în evidență faptul că factorii principali care afectează echilibrul ecologic al acestor păduri sunt vântul, vântatul (îndeosebi cervidele, ale căror efective au fost prea ridicate) și putregaiul roșu de diferite tipuri (de rădăcină și de rană). În plus, desigur și omul, care prin metodele de gospodărire aplicate în aceste păduri în ultimul secol, cum ar fi tăierile rase pe mari suprafețe și crearea monoculturilor de molid a influențat esențial echilibrul pădurilor. Pe baza investigațiilor efectuate s-au conceput, elaborat și stabilit măsurile de gospodărire corespunzătoare.

toare, pe baze ecologice. În toate cercetările efectuate, Dr. ing. Radu Ichim a avut în vedere rezultatele finale, concretizate în recomandări tehnice pentru producție. De aceea, în tot timpul în care a lucrat la Stațiunea experimentală de cultura molidului, a pus un accent deosebit pe introducerea în producție a rezultatelor cercetărilor și pe construirea de blocuri experimentale demonstrative în care s-au organizat instructaje, consfătuiri și simpozioane cu personalul silvic de toate gradele nu numai din județul Suceava ci și din alte zone ale țării.

Problema calității producției de masă lemnoasă a stat tot timpul în atenția sa și a colaboratorilor săi. Cercetările aprofundate efectuate asupra extinderii și intensității pe mari suprafețe a daunelor provocate de vânt, zăpadă și a putregaiului roșu de rădăcină, în raport cu unii factori staționali și de structură a arboretelor - primele de acest gen realizate în țara noastră - au dus la elucidarea multor aspecte ale stabilității ecologice ale acestor ecosisteme. Pentru a stabili influența structurii arboretelor și unor factori staționali asupra rezistenței la rupturi și doborâturi de vânt și zăpadă, a conceput și utilizat cu succes așa-numitul indicator de stabilitate exprimat prin cantitatea de material lemnos calamitat (m^3) produs în unitatea de timp (anual) și pe unitatea de suprafață (ha). Acest indicator s-a dovedit a fi foarte util în clasificarea respectiv cartarea arboretelor sub raportul rezistenței la doborâturi de vânt și rupturi de zăpadă.

Pentru prima dată în literatura noastră de specialitate (1964) a semnalat problema daunelor provocate de cerbi prin cojiri și roaderi la arborii în picioare și a efectuat și publicat și primele studii și cercetări în această direcție. Ulterior investigațiile în acest sens s-au extins și aprofundat, un accent deosebit punându-se pe influența acestor vătămări asupra calității lemnului la arborii atacați, respectiv pe apariția putregaiului de rană. Legat de aceasta, a studiat și analizat efectivele de vânat, densitatea acestora ca și problema lupilor, în relație cu amplexarea daunelor produse de cervide, rezultatele obținute fiind de mare interes pentru

gospodărirea acestor ecosisteme. Temele pe care le-a abordat constituie adevărate piese de referință pentru definirea unei silviculturi durabile:

- Determinarea influenței factorilor naturali și a modului de gospodărire asupra calității lemnului în arboretele de molid (1969 – 1974);
- Procedee de inventariere a doborâturilor de vânt în masă și pentru cubajul arborilor vătămați de vânt în județul Suceava (1971 – 1973);
- Cercetări asupra direcției, intensității și frecvenței doborâturilor de vânt în pădurile de rășinoase din județul Suceava (1972 – 1975);
- Stabilirea criteriilor de apreciere calitativă a arborilor de molid cu putregai intern pentru molidul din Moldova de nord (1976 – 1977);
- Cercetări privind măsurile de gospodărire a pădurilor de molid din nordul țării, cu fenomene de rupturi de zăpadă și doborâturi de vânt în vederea protecției mediului (1977 – 1980);
- Cercetări privind efectul rupturilor de zăpadă și vânt asupra rezistenței arboretelor de rășinoase la factori biotici și abiotici și elaborarea măsurilor de gospodărire ale acestora (1978 – 1980);
- Studiul complex de restabilire a echilibrului ecologic al pădurilor din nordul Moldovei (1978 – 1979);
- Îngrijirea și conducerea arboretelor de molid. Îndrumări tehnice (1985 – 1986).

Una din calitățile adevăratului cercetător este capacitatea de a comunica, talentul și generozitatea de a pune la dispoziția celor interesați din învățământ și din producție rezultatele muncii sale. Această dimensiune a fost strălucit întruchipată de persoana cercetătorului silvic, a autorului Radu Ichim. Lista lucrărilor publicate (peste 130) cuprinde lucrări de promovare silvică, recenzii, cursuri universitare, încununarea venind de la articolele de cercetare care au apărut în prestigioase reviste științifice.

Sintetizând, trebuie să evidențiem faptul că de numele profesorului și cercetătorului doctor inginer Radu Ichim se leagă realizări deosebite în cercetarea silvică românească fapt ce argumentează poziția de deschizător de drumuri în

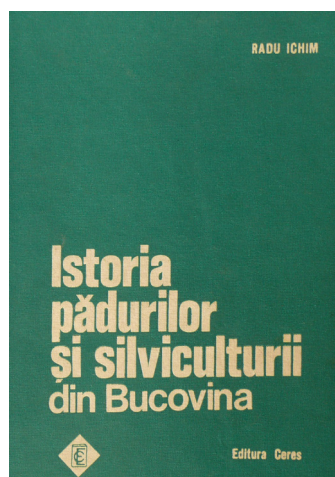
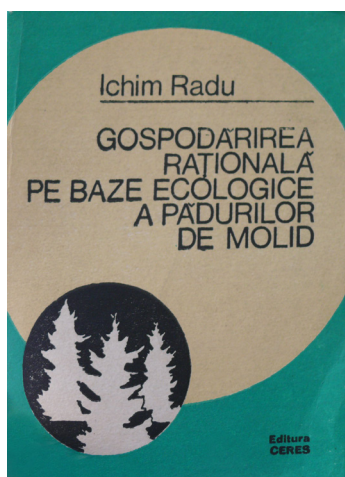
unele domenii precum:

- Primul curs universitar românesc de dendrometrie (500 pagini, litografiat) la Facultatea de silvicultură și exploatarea forestiere de la Brașov;
- Inventarierea parțială (prin sondaje) a pădurilor;
- Variabilitatea structurală a caracteristicilor biometrice (îndeosebi a formei arborilor) la arborete de molid;
- Parametri biometrici ai putregaiului roșu la molid (forme, volum afectat, viteze de propagare);
- Semnalarea pentru prima dată în literatura noastră de specialitate (1964) a problemei daunelor produse prin cojiri și roaderi și a efectelor pe termen lung asupra calității și stabilității arborilor;
- Impactul efectivelor ridicate de cervidee asupra răspândirii și propagării putregaiului la molid;
- Inventarierea statistică după un procedeu original pentru cartarea spațială a putregaiului roșu de rădăcină a molidului în pădurile județului Suceava;
- Fundamentarea unei metodologii proprii de analiză (factori staționali și de arboret) și de cartare a vătămărilor produse de cervide;
- Determinarea preciziei metodelor de cubaj la molid;
- Primele cercetări extinse, cu caracter eco-

gic asupra rupturilor și doborăturilor produse de vânt și zăpadă.

Dintre lucrările publicate în volum – între care „**Gospodărirea rațională pe baze ecologice a pădurilor de molid**” (Ed. Ceres, 1990), „**Putregaiul roșu la molid. Măsuri de prevenire și combatere**” (Ed. Ceres, 1993), „**Gospodărirea pe baze ecologice a vânătorului în pădurile din zona montană**” (Ed. Ceres, 1994) – trebuie amintită „**Istoria pădurilor și silviculturii din Bucovina**” (Ed. Ceres, 1988), realizare remarcabilă, care a avut la bază și analiza vechilor amenajamente ale Fondului Bisericesc, elaborate cu peste un secol în urmă. În introducerea lucrării autorul motivează această apariție: „*Cunoașterea trecutului acestor păduri și a metodelor de gospodărire folosite prezintă interes nu numai pentru generația actuală de silvicultori, dar și pentru cele care urmează. Să nu uităm faptul că silvicultori luminați au existat și în trecut, că această știință și artă totodată, care este silvicultura, nu s-a născut numai acum, sau odată cu noi*”

Revista „Bucovina Forestieră” a constituit centrul de greutate al preocupărilor Dr. ing. Radu Ichim în perioada ce a urmat anului 1993, prin reînnoirea tradițiilor activităților publicistice ale silvicultorilor din Bucovina. În calitate de redactor responsabil, a înțeles ca nimeni altul, necesitatea reluării apariției

acestei reviste după o perioadă de 50 ani. În cuvântul introductiv intitulat „*Către cititori*” el prefigura viitoarele numere ale revistei : „*Bucovina Forestieră va fi un cronicar fidel al vieții pădurilor de aici, o punte de legătură între toți slujitorii pădurilor din această zonă. Se vor populariza și prezenta toate manifestările tehnico-științifice organizate aici, tematica lor, obiectivele și opiniile exprimate. Revista va prezenta analize și sinteze ale diferitelor acte normative, probleme de legislație și economie forestieră, care vor trebui comentate*” Fiind un adept înfocat al continuității, al tradiției, al respectului pentru înaintași a ținut ca pe frontispiciul revistei să fie înserat moto-ul deja cunoscut: „*Pădurea este altarul sfânt al lui Dumnezeu iar noi suntem preoții ei*”, preluat din revista „*Codrii Bucovinei* /1937.

Beneficiind de curajul și entuziasmul anilor de tinerețe Dr. ing. Radu Ichim a avut o activitate de pioner și în cadrul învățământului silvic superior în calitate de conferențiar universitar, titular al cursurilor de vânătoare și dendrometrie la Facultatea de silvicultură din Câmpulung Moldovenesc (1950 – 1953) și al cursului de Dendrometrie de la Facultatea de Silvicultură din Brașov (1953 – 1957). Se remarcă apariția primului Curs de Dendrometrie pe care l-a redactat și publicat (litografiat) în anul 1957, la Brașov, după care au învățat mai multe serii de studenți. De menționat faptul ca o noutate pe atunci și pentru prima dată în programa de învățământ silvic superior a fost introducerea calculului statistic respectiv aplicațiile acestuia la cunoașterea structurii și

cubajului arboretelor. A condus și îndrumat activitatea cercului științific studentesc de pe lângă Catedra de Dendrometrie, a antrenat elevii de la Liceul Silvic din Câmpulung Moldovenesc la instalarea și amplasarea de blocuri și suprafețe experimentale și la efectuarea de măsurători biometrice în cadrul cercetărilor desfășurate de Stațiunea experimentală de cultura molidului.

Un fapt demn de remarcat este acela că prin concepția sa globală privind formarea cadrelor, prin îndrumarea cu profesionalism a tinerilor doctoranzi, Dr. ing. Radu Ichim nu a renunțat nici o clipă la preocupările sale didactice, manifestându-se ca un remarcabil profesor universitar modern care a știut să îndeplinească la cote înalte experiența cu noile concepții. Toți cercetătorii formați la Câmpulung Moldovenesc îi datorează Domniei sale în primul rând realizarea lor ca profesioniști ai cercetării științifice silvice.

Nu se poate încheia acest articol omagial fără a se sublinia faptul că dacă revista „*Bucovina forestieră*” apare acum, aici și în această serie nouă se datorește în primul rând doctorului inginer Radu Ichim. Totodată, lucru mai puțin știut, el a pus umărul la relansarea în anul 1990 a învățământului silvic superior în Bucovina, a Facultății de Silvicultură de la Suceava.

Revista noastră are deosebit de onoranta ocazie de a-și aniversa fondatorul și totodată profesorul, cercetătorul, cititorul și creatorul de școală care a fost Doctorul inginer RADU ICHIM.